Do dne a do roka

Jaromír Nohavica

Hmi $\mathbb{C}^{\sharp 7}$ F#mi 1. Byla hluboká noc, venku cizí pes vil $\mathrm{C}\sharp^7$ Hmi F#mi a ja u okna stál a pil. $\mathbb{C}\sharp^7$ Hmi F#mi Zřel jsem jeho stín, měl rozplizlý tvar Hmi \mathbb{C}^{\sharp^7} F#mi

a vypadal jak Lomi kar

 $\mathbb{C}^{\sharp 7}$ Hmi F#mi

R: Do dne a do roka, za zvuku baroka, se rodí rokoko Hmi

Do noci hledíme, a vlastně nevíme,

F#mi

zda je to opravdu anebo jenom tak, naoko

 \mathbb{C}^{\sharp^7} Hmi F#mi Do dne a do roka, za zvuku rokoka, se rodí secese $C\sharp^7$ Hmi

Do noci hledíme, všichni tam musíme, ale nechce se

2. Chtěl jsem okřiknout jej, myslím psa v oné tmě, ale neměl jsem slov, jimiž to lze. Vzal jsem do ruky kolt, jenž v mé komodě byl a na černý stín jsem namířil.

R:

3. Ruka chvěla se mi, neboť z krbu šel mráz, pak se na vteřinu zastavil čas. Tmě se zježila srst, já ucítil strach, kdo má na spoušti prst je vrah.

R:

4. Výstřel protrhl tmu, jako rybářům sít, jako sudičce řeč a niť. Té noci špatně jsem spal v záři voskových svic, ráno tam, co byl plot, nebylo nic.

R:

